

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Farkas Edit Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Váradi József ügyvéd által képviselt Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzata alperes ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. január 10-én kelt 5.G.41.869/2011/18. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a tőkeösszeg után a késedelmi kamat mértéke 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értéke.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000,- (Négyszázezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat, az alperes személyes illetékmentességére tekintettel le nem rótt 1.991.200,- (Egymillió-kilencszázkilencvenegyezer-kettőszáz) Ft másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint közbeszerzési eljárás eredményeként a felperes mint vállalkozó és az alperes mint megrendelő között 2010. június 15-én vállalkozási keretszerződés jött létre, járdaépítési, járda rekonstrukciós munkák tárgyában. Kikötötték, hogy az alperes a konkrét munkák szükségességének felmerülésekor ad írásbeli megrendelést a felperesnek, továbbá hogy a felperes a közbeszerzési eljárás során tett ajánlatában foglalt egységárakkal készített, az alperes által elfogadott költségvetés szerint 80.000.000,- Ft + áfa keretösszeg erejéig jogosult a vállalkozási díjra, a keretösszeg a közbeszerzési ajánlatnak megfelelően pozitív irányban 50 %-kal eltérhet. A keretszerződés tételesen tartalmazta az egységárakat.

A 3.5. pont úgy szólt, hogy az alperes a számla összegét a 3.1. pontban foglalt feltételek teljesülése esetén, a szakmai teljesítés igazolás után a kézhezvételtől

számított 30 napon belül átutalással fizeti meg, a számla kifizetésére csak teljesítés igazolás alapján kerülhet sor, amelynek kiadására az alperes polgármesteri hivatalának városüzemeltetési osztályvezetője jogosult.

A 11. pontban rögzítették, hogy a vállalkozási szerződés kizárólag a Kbt. 303. §-a alapján módosítható, továbbá, hogy a szerződés határozott idejű, 2010. június 15-étől 2010. december 31-éig szól.

A vállalkozási keretszerződés alapján az alperes 2010. június 30-án megrendelést adott a ... tér-... utca és a ... utca közti szakasz, 2010. július 30-án pedig - többek között - a Budapest IV. kerület, ... szobor környezetének járdaépítési munkái elvégzésére. A 2010. június 30-i iratában rögzítette, hogy a 2010. június 15-i vállalkozási szerződés, valamint az abban foglalt egységárakkal készített és benyújtott költségvetés szerint adja a megrendelését, a 2010. július 30-i nyilatkozatában pedig azt, hogy a felek között hatályos járdaépítésre vonatkozó szerződés alapján rendeli meg a megjelölt járdák megépítését, a számla kiegyenlítésére a szerződés egységáraival készült felmérési napló alapján kerül sor. A felperes az így megrendelt kivitelezési munkákat elvégezte, az azokkal kapcsolatos teljesítés igazolásokat az alperes 2010. október 27-én kiállította, és nyilatkozott arról is, hogy a ... tér-... utca és a ... utca közti járdaépítés esetén 12.637.423,- Ft, a ... szobor környezetének járdaépítési munkáira 12.252.115,- Ft, összesen 24.889.538,- Ft vállalkozói díjra a felperes jogosult benyújtani a 7. és 8. részszámláját.

A felperes a számláit 2010. november 2-án, 2010. december 2. napi fizetési határidővel ki is állította (231/2010., 232/2010. sorszám), azonban az alperes - a szerződésben kikötött keretösszeg túllépésének indokával - a felperes fizetési felszólítása ellenére sem fizette meg a vállalkozási díjat.

A felperes a 2011. október 12-én benyújtott, a Ptk. 402. § (1) bekezdésére, 201. § (1) bekezdésére alapított keresetében vállalkozási díj jogcímén 24.889.538,- Ft és annak 2011. január 1-jétől kezdődő késedelmi kamata megfizetésében kérte az alperes marasztalását.

Arra hivatkozott, hogy a 231/2010. és a 232/2010. számú számlái alapját az alperes által a felek közti keretszerződés alapján megrendelt, és a felperes által elvégzett munkák képezték, a felperes szerződésszerű teljesítését az alperes igazolta, a munka elszámolása a felek közti szerződésben rögzített egységárakkal történt. Kifejtette azt is, hogy a felek a megállapodásukat nem módosították írásban, a szerződés, az abban rögzített keretösszeg módosítására a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 303. §-ába ütközően, jogsértő módon került sor. Ez azonban nem befolyásolja a felek közti elszámolást, az alperes ellenszolgáltatás fizetési kötelezettségét, továbbá az a körülmény sem, hogy a keretösszeg kimerült. Utalt arra, hogy kizárólag akkor lehet hivatkozni a Kbt. 350/D. §-a szerint a szerződés semmisségére, ha a jogsértés tényét, a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzését a Közbeszerzési Döntőbizottság, illetve a határozatát felülvizsgáló bíróság megállapította.

Állította azt is, hogy a perbeli szerződés - sem a felek közös megegyezésével, sem egyoldalú nyilatkozata eredményeként - nem szűnt meg, arra a keretösszeg kimerülésével nem is volt mód.

Rámutatott, hogy az alperes fizetési kötelezettségének minden szerződéses feltétele teljesült, a szerződés 3.1. pontja kizárólag a kifizetésre vonatkozóan határozta meg az alperes által elfogadott költségvetést, a felperest az egyes megrendelésekhez kapcsolódóan előzetes költségvetés készítésének kötelezettsége nem terhelte.

Állította azt is, hogy az alperes feladatába tartozott, hogy a megrendelése mennyiségi elvárásait szakszerűen felmérje és kalkulálja, és az is, hogy figyelemmel kísérje a keretösszeg alakulását. A felperes nem sértette meg a tájékoztatási, együttműködési kötelezettségét, és számlázási késedelme sem volt. Az alperes teljesíteni volt köteles a részben vitatott összeget tartalmazó számla nem vitatott részét, a felperest ugyanakkor nem kötelezte jogszabályi előírás a számla megbontására.

Az alperes az ellenkérelmében - a kereset alapjául megjelölt munkálatok megrendelés szerinti elvégzését, a felperes teljesítését nem vitatva - a kereset elutasítását kérte.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a Kbt. 303. §-ában foglalt jogszabályi korlátozás miatt a keretszerződés nem volt módosítható, az annak alapján tett, de a keretösszeget meghaladó túrendelés és túlteljesítés, az azzal kapcsolatos megállapodás semmis, az érvénytelen megállapodáshoz - a részleges érvénytelenség szabályai szerint - nem fűződik joghatás, vállalkozói díjigény sem. Kifejtette, hogy a Kbt. 306/A. § (2) bekezdése szerinti semmisségi kifogás előterjesztésének helye van, ha a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés valamely eleme ütközik a Kbt. rendelkezésébe, ezért a Ptk. 200. § (2) bekezdése, 234. § (1) bekezdése, a Kbt. 306/A. §-a alapján jogszerűen tagadta meg a felperesi követelés teljesítését. A felek közti elszámolásra a jogalap nélküli gazdagodás szabályai az alkalmazandóak.

Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a keretösszeg kimerülésével megszűnt a felek szerződése, és ezt követően köztük nem is jött létre új megállapodás.

Vitatta a késedelembe esését is, mivel a felperes a limitösszeget meg nem haladó díjrészre - a számla megbontásával - nem állított ki számlát vele szemben. Arra is hivatkozott, hogy nem álltak elő a keretszerződés fizetési kötelezettséggel kapcsolatos, a 3.1., 3.5. pontokban foglalt konjunktív feltételei.

Hangsúlyozta, hogy előzetes vállalkozói költségvetés hiányában nem ismerte előre a perbeli munkálatokkal kapcsolatos költségeket, és emiatt nem tudott állást foglalni a keretösszeg alakulásáról, kimerüléséről korábban. A felperes nem teljesítette a Ptk. 277. § (4)-(5) bekezdései szerinti, a szerződésből fakadó együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét, az ebből fakadó következményeket viselni köteles.

Az elsőfokú bíróság a 2013. január 10-én kelt 5.G.41.869/2011/18. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.889.538,- Ft-ot és annak 2011. január 1. napjától a kifizetésig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 1.662.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolása szerint elsőként az alperes érvénytelenségi kifogásával kapcsolatban foglalt állást, és rögzítette, hogy a Kbt. 316. § (2) bekezdése, 318. §

(2) bekezdése, 350/D. §-a alapján kizárólag akkor lett volna vizsgálható a közbeszerzési eljárásra vonatkozó szabályok megsértése miatti semmisség, amennyiben a Közbeszerzési Döntőbizottság, illetve a határozata felülvizsgálata során eljáró bíróság jogerősen megállapította volna a jogsértést.

Rögzítve, hogy az alperes által megrendelt perbeli munkák elvégzése igazolásra került, az alperes nem a munkálatok elvégzését, illetve nem az ellenérték összecszerűségét, hanem a szerződésben kikötött egységárok alkalmazhatóságát tette vitássá a perben, a bizonyítékok - köztük az egységárat is tartalmazó vállalkozási keretszerződés, a közbeszerzési értesítő, a perbeli munkálatokra vonatkozó alperesi megrendelések, a munkák elvégzését tanúsító teljesítés igazolások, a felperes számlái és az azokat részletező okiratok, továbbá Lőrincz Mihály munkaköri leírása és a tanúvallomások - Pp. 206. §-a szerinti értékelésével az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között szerződéses jogviszony állt fenn, a felek akarata egybehangzó volt a perbeli munkálatok elvégzésére, a vállalkozási díjra irányadó egységárakban magában a keretszerződésben állapodtak meg. Ezért a perbeli jogvita elbírálása nem igényelt kiegészítő jogcímet, a felek közti elszámolásra nem a jogalap nélküli gazdagodás, hanem a Ptk. vállalkozási szerződéssel kapcsolatos szabályai voltak alkalmazandóak.

Az alperes érvelésével szemben rámutatott arra is az elsőfokú bíróság, hogy a felek közti jogviszony a kikötött keretösszegtől függetlenül fennmaradt és fennállt, annak módosítása a Ptk. 218. § (3) bekezdése, 217. § (2) bekezdése alapján a teljesítés elfogadásával mindenképpen létrejött, akkor is, ha az irányadó jogszabályi alak mellőzésre került.

Figyelemmel arra, hogy az alperes a teljesítés igazolásokat kiállította, továbbá hogy a szerződés 3.1. pontja a teljes vállalkozói díjra vonatkozó feltételt rögzített, míg az egyes megrendelésekre a 3.4., 3.5. pontok voltak irányadóak, az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a keretszerződés 3.1., 3.5. pontjában foglalt, az alperes fizetési kötelezettségéhez kapcsolódó feltételek is bekövetkeztek. A munkálatok felmérését követő teljesítés igazolások bizonyították azt is, hogy az alperes - a költségvetésre kiterjedően - elfogadta a megrendelt szolgáltatások ellenértékét, a számla benyújtásának feltétele a teljesítés igazolása volt. Nem fogadta el az alperes fizetési kötelezettsége szempontjából jelentőséggel nem bíró, a tájékoztatási, együttműködési kötelezettség elmulasztásával kapcsolatos védekezést sem. Ugyanakkor rámutatott arra is, hogy Lőrincz Mihály tanúvallomása szerint az alperesnél kellett figyelemmel kísérni a keretösszeg alakulását.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által elvégzett munkák ellenértékét, a perben érvényesített vállalkozási díjat az alperes a Ptk. 402. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni. Az alperes késedelembe esése a felperes által kiállított számlák szerint megállapítható volt, függetlenül a számlák részbeni vitatásától.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, és az alperes semmisségi kifogása, illetve a szerződés megszűnésére alapított védekezése alapján a kereset elutasítását kérte, másodlagosan a marasztalási összeg 12.252.115,- Ft-tal történő leszállítását, harmadsorban pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú

bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a döntően helyesen megállapított tényállásból téves jogi következtetésre jutott, tévesen találta megalapozatlannak az alperes ellenkérelmét;

az elsőfokú ítélet a Kbt. 303. §-ába, 304. §-ába, 306.§-ába, 306/A. §-ába, 316. §-ába, 318. §-ába, 340/A. §-ába, 350. §-ába, 350/D. §-ába és 25. §-aiba, valamint a Ptk. 5. §-ába, 200. § (2) bekezdésébe, 219. §-ába, 221. §-ába, 234. § (1) bekezdésébe, 239. §-ába, 277. § (4) és (5) bekezdésébe és a 340. § (1) bekezdésébe ütközik, és ellentétes a perbeli vállalkozási szerződés 2.1., 3.1., 3.2., 3.5., 11.1. és 11.5. pontjaiban foglalt rendelkezésekkel is.

Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azért utasította el az alperes semmisségi kifogását, mert a közbeszerzési eljárásra vonatkozó szabályok megsértéséből eredő érvénytelenségre, a Közbeszerzési Döntőbizottság határozata hiányában nem lehetett hivatkozni a perben. A Kbt. 316. § (1)-(3) bekezdésére, 318. §-ára, 303., 304., 306. §-ai szerint akkor tartozott volna a semmisségi kifogás a Közbeszerzési Döntőbizottság hatáskörébe, amennyiben a perben érvényesített, a keretösszegegen felüli megrendelések munkálatait érvényesnek lehetett volna tekinteni, avagy a felek nyilatkozatait a vállalkozási szerződés módosításaként. A szerződéses keretösszeg túllépését eredményező megrendelések, azok teljesítése és elfogadása a Kbt. 303. §-ába ütköző, tiltott szerződésmódosítást jelentett, amelynek megállapítása és érvénytelenítése, a megfelelő szankció levonása tartozott a Közbeszerzési Döntőbizottság előzetes hatáskörébe. Mivel a perben az alperes vitatta a túlrendelések szerinti szerződésmódosítást, a semmisségi kifogás hatályosan előterjeszthető és érdemben vizsgálendő volt, nem volt helye a Kbt. 350/D. §-a alkalmazásának. Semmisnek minősül a túlrendelésekkel kapcsolatos szerződésmódosítás, a vállalkozási szerződés 3.1., 3.2. pontjainak módosítása a Kbt. 306/A. § (2), (6) bekezdése, a Ptk. 200. § (2) bekezdése és a Kbt. 25. §-a szerint.

Rámutatott arra is, hogy nem volt helye a Ptk. 217. § (2) bekezdése, 218. § (3) bekezdése alkalmazásának, mivel a Ptk. 217. §-a szerinti alakszerűség a 216. §-a szerint vizsgálható, az alperes azonban nem élt alakszerűségi kifogással.

Hangsúlyozta, hogy nem fűződött a teljesítés igazolásához az elsőfokú ítéletben rögzített, szerződést módosító joghatás, és azt is, hogy a túlteljesítések a limit elérése, a szerződés megszűnése után realizálódtak, a megszűnt szerződés nem volt módosítható, a felek kizárólag új szerződést köthettek volna. Elszámolásukra érvényes jogcím hiányában a jogalap nélküli gazdagodás szabályai voltak irányadóak, a szerződésben kikötött egységárak alkalmazásának nem volt helye.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Ptk. 319. §-a, a vállalkozási szerződés 3.1., 3.2. pontjaiban kikötöttek ellenére azt állapította meg, hogy a keretösszeg kimerülése nem szüntette meg a felek közti szerződést. Változatlanul állította, hogy amikor a felperesi kivitelezések elérték az 50%-kal növelt keretösszeget, a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés a 3.1. és a 3.2. pontok helyes értelmezése szerint, teljesítéssel megszűnt. A felperes csak a kikötött - 80.000.000,- Ft + 40.000.000,- Ft + áfa - limitösszeg erejéig volt jogosult a vállalkozási díjra.

Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság abból a megállapításából, hogy a ... téri

munkálatokkal összefüggésben került csupán sor előzetes árajánlat megküldésére, míg a ... szobor környezetével kapcsolatos munkák esetén erre nem került sor, nem a szerződés 2.1, 3.1., 3.2. és 3.5. pontjainak megfelelő következtetést vont le. Téves az a megállapítás is, hogy a teljesítés igazolások az ellenérték és a költségvetés elfogadását is jelentették. Költségvetés hiányában a felperes nem volt jogosult vállalkozási díjra, ezért a ... szobor körüli munkálatokkal kapcsolatos 12.252.115,- Ft-os kereseti követelés emiatt sem volt alapos.

Alaptalan volt a felperes késedelmi kamat követelése is, az alperes a helyzet rendezéséig, a számlák alapjául szükséges jogcím hiányában jogszerűen tagadta meg a számlák kiegyenlítését. Fenntartotta azt is, hogy a felperes elmulasztotta a tőle elvárható, a Ptk. 277. § (4)-(5) bekezdéseiben előírt együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét azzal, hogy nem figyelte a vállalkozási szerződésben kikötött keretösszeg alakulását, illetve hogy a 2.1. pont ellenére nem biztosított előzetes - összehasonlításra, ütemezésre alkalmas - költségvetést valamennyi részszámlájával kapcsolatban. A felperes mulasztása vezetett oda, hogy az alperes csupán a göngyöltett adatok ismeretében volt abban a helyzetben, hogy ellenőrizze a limitösszeget, emiatt utólag észlelte a keret túllépését.

Álláspontja szerint a felperes felróható, szerződésszegő magatartása miatt köteles a perbeli két számla keretösszegen felüli részével nem fedezett vállalkozói díj mint kár viselésére a Ptk. 5. §-a, 340. § (1) bekezdése szerint. Amennyiben az alperes a kereset szerint köteles a teljesítésre, a limit feletti kifizetés tekintetében kár éri, az egységárral számított vállalkozói díj és a jogalap nélküli gazdagodás szerint számított összeg különbözetében. Kárigénye a felperes vállalkozói díjko vetelésével szemben alkalmas a beszámításra a Ptk. 296. § (1) bekezdése szerint, azonban összegszerűsége szakértői kérdésbe tartozik, ebben a körben a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű megismétlése szükséges, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését teszi indokolttá.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Fenntartotta az alperes védekezésével kapcsolatban az elsőfokú eljárásban előadott valamennyi nyilatkozatát.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Kbt. 350/D. §-át. A Kbt. hatásköri szabályai, kógens rendelkezései szerint a közbeszerzési szabályok megsértésének megállapítására, beleértve a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzését is, egyedül a Közbeszerzési Döntőbizottság rendelkezik hatáskörrel, a polgári bíróságnak a Kbt. által nem szabályozott szerződéses jogvitára, és minden egyéb polgári jogi igény tárgyában van hatásköre. Nem volt megállapítható ezért a perben a keretösszegen felüli megrendelések érvénytelensége, sem a Kbt. 303. §-ába, sem a 306/A. § (2) bekezdésébe ütközés miatt, mivel ebben a kérdésben a Közbeszerzési Döntőbizottság, illetve a határozata felülvizsgálata során eljáró bíróság nem határozott. A felek között a 2010. június 15-én létrejött vállalkozási szerződés és az abban rögzített egységárak, továbbá az alperes egyedi megrendelései alapján szerződéses jogviszony állt fenn, a kötelelem alapján teljesített felperesi szolgáltatás ellenértékét az alperes köteles megfizetni.

Hangsúlyozta azt is, hogy nem szűnik meg a megállapodás, ha a felek további szolgáltatások nyújtásában állapodnak meg, ha a szerződést akár időben, akár

tárgyát tekintve kiegészítik. Az alperes a perbeli elszámolást szükségessé tévő megrendeléseit a felek közti keretszerződés alapján adta, a szerződéses jogviszonyt az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok igazolták. Nem volt relevanciája annak, hogy a ... szobor környezetében megvalósítandó munkálatok esetén nem készült előzetes költségvetés, mivel a perbeli szerződés ezzel kapcsolatos kötelezettséget nem írt elő a felperes számára. A közbeszerzési eljárásban adott felperesi ajánlat részletes költségvetést tartalmazott mind az elvégzendő munkákra, mind az egységárakra vonatkozóan.

Az együttműködési kötelezettséggel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy nem a felperes feladata volt az - egyébként érdekkörén kívül eső - keretösszeg figyelemmel kísérése, és azt is, hogy az alperes állításával ellentétben bizonyításra került a városüzemeltetési osztály vezetőjének tanúvallomásaival, hogy munkatársai, illetve a pénzügyi osztály is figyelemmel kísérte a keretösszeg alakulását.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és megalapozott jogi indokolással adott helyt a felperes kereseti kérelmének, helytállóan levont jogi következtetéseit a Pp. 221. § (1) bekezdése szerint, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, megalapozott indokolással támasztotta alá.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel kapcsolatban arra mutat rá, hogy a Kbt. 350/D. §-a egyértelmű és félreérthetetlen rendelkezést tartalmaz; annak értelmében a közbeszerzési érvénytelenségi okra alapított semmisség megállapításának csak a közbeszerzési eljárással kapcsolatos, kombinált jogorvoslati rend betartásával van helye.

A közbeszerzési eljárás megsértésén alapuló semmisség perbeli érvényesítésével kapcsolatos bírói gyakorlat egységes. Az elsőfokú bíróság ítéletében megjelölt, a Kúria Pfv.VII.21.645/2010/4. számú döntésén túl a BDT 2012/2760. számon közzétett eseti döntés is kimondta, hogy a Kbt. megsértésén alapuló polgári jogi igény érvényesítésének, és a Kbt. rendelkezésébe ütköző szerződés érvénytelensége jogkövetkezményei levonásának feltétele, hogy a jogsértést a Közbeszerzési Döntőbizottság jogerősen megállapítsa.

A Kbt. szerint szükséges igényérvényesítési út elmulasztásával nem hivatkozhatott az alperes a Kbt. megsértése miatti érvénytelenségre a perben.

Helytálló az elsőfokú bíróság által levont következtetés abban is, hogy a kereseti követelés tekintetében megállapítható a felek közti jogviszony fennállása, a vállalkozási szerződés valamennyi lényeges elemére kiterjedő megállapodásuk létrejötte, attól függetlenül, hogy a perbeli szerződésben kikötött keretösszeget túllépték.

Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a felek nem kötötték feltételhez, a keretösszeg eléréséhez a perbeli szerződés hatályát. A felek közti keretszerződés, az abban rögzített határozott időtartamban - a keretösszeg

alakulásától függetlenül - fennállt.

Helyesen fogadta el az elsőfokú bíróság a felperes álláspontját - és a Fővárosi Ítéltábla is osztotta a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakat - abban, hogy a felperesnek nem volt szerződéses kötelezettsége az egyedi megrendelésekhez kapcsolódó előzetes költségvetés készítése, sem pedig a keretösszeg figyelemmel kísérése. Az adott munkálatokra vonatkozó megrendelés szerinti megállapodáshoz, annak felperes általi szerződésszerű teljesítéséhez nem volt szükséges a keretszerződésben már tételesen rögzített, és mindkét fél által elfogadott egységarak ismételt, de külön iratba foglalt kimunkálása.

Az elsőfokú bíróság az alperes késelemben esésével kapcsolatban is helytálló, a vonatkozó jogszabályokkal és a kialakult bírói gyakorlattal összhangban álló következtetésre jutott.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel kapcsolatban leszögezi azt is, hogy a Pp. 235. § (1) bekezdése, a Pp. 141. § (6) bekezdése szerint nem volt helye a Pp. 252. § (3) bekezdése alkalmazásának, az ítélettel szembeni fellebbezésben előadott beszámítási kifogás bizonyítása érdekében. Az alperes az elsőfokú eljárásban a védekezését - harmadsorban - alapította ugyan a Ptk. 277. § (4)-(5) bekezdése szerint a felperes együttműködési és tájékoztatási kötelezettsége megszegésére, de arra alapított esetleges kárigényét nem jelentette be, beszámítási kifogást nem érvényesített.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helytálló indokaira tekintettel helybenhagyta.

A 2013. évi XXXIV. törvénnyel módosított Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerint 2013. július 1. napjától a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értéke, melyet a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költsége megfizetésére, annak mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései szerint mérlegeléssel állapította meg. Az alperes teljes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetékről az Itv. 5. § (1) bekezdés b) pontja és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint rendelkezett.

Budapest, 2014. év február hó 6. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő